

[/http://cn.dsp.gov.ua /cp2cms/w/cnt u/news /new 845](http://cn.dsp.gov.ua/cp2cms/w/cnt u/news /new 845).

3. Гандзюк М.П., Желібо Є.П., Халімовський М.О. Основи охорони праці – Київ, Каравела, 2004.

Бобріна А.Я., студент 1-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: викладач кафедри
тактичної підготовки ННІ №3 НАВС, **Кудлай А.О.**

ВСЕСВІТНІЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ УМОВАМИ І ОХОРОНОЮ ПРАЦІ

Охорона праці сьогодні, як ніколи, актуальна. Важко уявити собі успішне підприємство на ринку, керівництво якого «абияк» відносилось б до питань охорони праці. Як відомо, нещасні випадки на виробництві вибивають з колії, часто надовго паралізують роботу підприємства, створюючи не тільки знервовану обстановку в колективі, але і приносячи істотні фінансові втрати.

Досвід найбільших світових компаній показує, що охорону праці вищі керівники вважають одним з головних пріоритетів. Так, з десятків показників діяльності підприємства охорону праці та здоров'я своїх працівників вони ставлять на друге місце, відразу після кваліфікації та компетентності персоналу. У країнах Європейського союзу зараз піднімається питання про культуру охорони праці, яка є одним з головних елементів управління підприємством.

Під охороною праці розуміємо систему збереження життя і здоров'я працівників в процесі трудової діяльності, що включає в себе правові, соціально-економічні, організаційно-технічні, санітарно-гігієнічні, лікувально-профілактичні, реабілітаційні та інші заходи.

Вимоги охорони праці – це державні нормативні вимоги охорони праці та вимоги охорони праці, встановлені правилами та інструкціями з охорони праці.

Безпечні умови праці – це умови праці, при яких вплив на працівників в процесі трудової діяльності шкідливих і (або) небезпечних виробничих факторів виключено або рівні їх впливу не перевищують встановлених нормативів.

Організація робіт з охорони праці – це система взаємопов'язаних заходів, спрямованих на забезпечення охорони праці. Сертифікація робіт з охорони праці в організаціях – це комплекс взаємопов'язаних і взаємодіючих між собою елементів, які визначають політику і цілі в галузі охорони праці у конкретного роботодавця і процедури по досягненню цих цілей.

Під системою управління охороною праці мається на увазі частина загальної системи управління організації, що забезпечує управління ризиками в галузі охорони здоров'я та безпеки праці, пов'язаними з діяльністю організації. Крім того, система включає організаційну структуру,

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ПІА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

діяльність з планування, розподілу відповідальності, процедури, процесу і ресурси для розробки, впровадження, досягнення цілей, аналізу результативності політики і заходів охорони праці організації. Для попередження та усунення порушень державних нормативних вимог охорони праці держава забезпечує організацію та здійснення державного нагляду і контролю за їх дотриманням та встановлює відповідальність роботодавця і посадових осіб за порушення зазначених вимог.

До засобів індивідуального, колективного захисту працівників відносяться технічні засоби, що використовуються для запобігання або зменшення впливу на працівників шкідливих або небезпечних виробничих факторів, а також для захисту від забруднення[24].

Травмобезпека – це відповідність робочих місць вимогам безпеки праці, що виключає травмування працівників в умовах, встановлених вимогами технічних регламентів, положень стандартів або умовами договорів.

Умови праці визначені як сукупність факторів виробничого середовища і трудового процесу, що впливають на працездатність і здоров'я працівника. Умови праці – сукупність факторів виробничого середовища і трудового процесу, що впливають на працездатність і здоров'я працівника.

Умови праці класифікуються так: нормальні, важкі, шкідливі, небезпечні та інші особливі (наприклад, підземні). Це роботи різної кваліфікації, суміщення професій, роботи за межами нормальної тривалості робочого часу, в нічний час, вихідні та неробочі святкові дні і так далі.

До нормальних умов праці відноситься виробнича обстановка (спосіб виробництва), в якій присутні:

- справний стан приміщень, споруд, машин, технологічного оснащення, обладнання і тому подібних засобів (в тому числі знарядь) праці;
- своєчасне забезпечення працівника технічної та іншої необхідної для роботи документацією тощо;
- своєчасне забезпечення належної якості матеріалами, інструментами, іншими засобами і предметами, необхідними для виконання роботи, їх своєчасне надання працівнику;
- прийняття роботодавцем заходів, що забезпечують охорону праці та безпеку виробництва.

Звідси впливає визначення безпечних умов праці. Такий вважається така робота, при якій вплив на співробітників шкідливих і (або) небезпечних виробничих факторів виключено або рівень впливу не перевищують встановлених нормативів.

Виробничі травми та професійні захворювання – це категорії, що відносяться до стану здоров'я людини, але також і категорії економіки, оскільки є наслідком праці, а праця – це економічна діяльність. Економічні категорії охорони праці на виробництві охоплюють як причини, так і наслідки (роль економічних факторів в причинах порушення здоров'я на

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ПІА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

робочому місці, а також вплив, яке вони надають на майбутнє працівників, підприємств, країн і світу в цілому).

Економіка безпеки праці стала об'єктом серйозної уваги в цілому ряді країн, було проведено безліч досліджень, щоб визначити якісні та кількісні оцінки в цій області. В результаті цих досліджень найбільш розвинені країни отримали оцінку сукупної соціальної вартості виробничих травм і захворювань - вона становить не менше 3% валового внутрішнього продукту. Так, загальні економічні втрати від професійних захворювань і виробничих травм в США приблизно оцінюються в 3% ВВП США[17].

Таким чином, актуальність об'єктивної оцінки економічних збитків від аварій, травм, профзахворювань в сучасних умовах очевидна.

В даний час уряди, політики, вчені та страхові компанії більшості розвинених країн світу приділяють все зростаючу увагу пошукам шляхів, що ведуть до поліпшенню виробничого середовища і трудового процесу. Для вирішення завдань щодо поліпшення становища в сфері праці створена Міжнародна організація праці (МОП).

Основна роль МОП в галузі охорони праці - це поліпшення якості умов праці в усіх її аспектах: профілактика професійного травматизму і професійних захворювань, застосування принципів ергономіки, угоду по тривалості робочого часу, поліпшення змісту і організації праці та умов праці в цілому. У більшості промислово розвинених країнах існує система охорони праці; наприклад, в Швеції прийнятий закон про умови праці, на підставі якого на підприємствах створені відділи або призначені особи, відповідальні за безпеку праці.

Аналіз міжнародного досвіду показує – форми матеріального стимулювання можуть зіграти важливу роль у вдосконаленні охорони праці. Прикладом може служити модель, розроблена Європейським фондом за вдосконалення умов праці та життя (Ірландія), - винагорода за вже досягнуті результати і заохочення подальшого вдосконалення. Заслужує на увагу французький досвід стимулювання охорони праці малих і середніх підприємств, де система встановлення страхового тарифу залежно від кількості нещасних випадків на виробництві використовується в якості фінансового важеля, який призначався для запобігання професійним ризикам.

Україні необхідна модернізація системи управління охорони праці працівників, тобто перехід від компенсаційної, витратної моделі управління охорони праці до сучасної системи управління професійними ризиками, яка дозволить реалізувати превентивні підходи до збереження здоров'я працівників на виробництві та скоротити всі види витрат, пов'язаних з несприятливими умовами праці.

Сьогодні наша держава перебуває на шляху інтеграції до Європейського співтовариства, процесу який передбачає собою реформування та адаптацію до європейських стандартів всієї системи охорони та оплати праці, флексибілізації ринку праці, а також системи

пенсійного та соціального забезпечення є одними з найактуальніших, адже, як показує світовий досвід, ці процеси є вирішальними для успішного проходження етапу євроінтеграції, а також розвитку економіки держави.

Як відомо, політика Європейського Союзу в сфері охорони праці та дотримання прав працівників базується на таких засадах:

- 1) забезпечення відповідності товарів, що виробляються в рамках цього сектора, стандартам безпеки та гігієни;
- 2) захист працівників шляхом забезпечення відповідного рівня охорони праці.

А головною метою політики з охорони праці є зведення до мінімуму показників професійних захворювань та травматизму на виробництві. До того ж, останнім часом ця політика набуває ще одної сфери застосування, яка отримала назву «добробуту на роботі», що має на меті зне тільки зменшення показників нещасних випадків чи професійних захворювань або взагалі їх відсутність, а й забезпечення сприятливих моральних та психологічних умов роботи [21].

Адаптація законодавства України передбачає реформування її правової системи та поступове приведення її у відповідність із європейськими стандартами охорони праці, та трудового законодавства в цілому. Саме тому процес *acquis communautaire* є важливим не тільки для державного апарату, але й для кожного громадянина окремо.

Світовий досвід показує, що умови праці європейських працівників є значно кращими з точки зору охорони праці, рівень травматизму на порядок нижчий, тому Україні необхідно враховувати помилки та позитивні аспекти врегулювання трудових відносин у світі. Необхідно більше звертати увагу на: удосконалення вітчизняної нормативної бази в галузі охорони праці; створення інформаційного центру агітації та пропаганди з питань охорони праці; відпрацювання механізму економічних розрахунків на підприємстві, спрямованих на створення безпечних і здорових умов праці працюючим.

Андріанова Д.А., студент 1-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: викладач кафедри
тактичної підготовки ННІ №3 НАВС, **Кудлай А.О.**

ФАКТОРИ РИЗИКУ ПОБУТОВОГО І ВИРОБНИЧОГО СЕРЕДОВИЩА. СПОСІБ ЖИТТЯ ТА ІНДИВІДУАЛЬНА БЕЗПЕКА

Поняття ризику багатопланове, тому в науковій літературі вживаються різні його похідні залежно від сфери застосування і стадій аналізу небезпеки. Складно виявити й описати всі типи ризиків, які існують у природі та в антропогенній діяльності, проте можна побудувати загальну структуру ризиків, у рамках якої треба діяти для вирішення конкретного завдання. Серед усіх типів ризиків найчастіше виокремлюють такі ризики: